

MIÉRT JÓ MA DEBRECENI DIÁKNAK LENNI (1.)

„A kollégium nagy, komor, négyszögű épület.” – írja Móricz. Az bizonyos, hogy az „ország iskolájának” tekintélye, szellemi gazdagsága és ősi hagyományai évszázadok elteltével is töretlenül munkálkodnak a jövő nemzedékének nevelésében.

Az itt töltött gimnáziumi évek során a szellemi fejlődés mellett lélekben is táplálkozhatunk, s ehhez kiváló lehetőséget biztosítanak lelki vezetőink az áhítatok és ünnepi istentiszteletek alkalmával. Olyan jó közösségben megélni Isten áldásait, amikor együtt zengünk hálaszót és könyörgünk alázattal Hozzá. „Mert ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt. 18, 15-20)

Mindig, de különösen a megpróbáltatás idején, a debreceni diákoknak biztonságot nyújtanak a Kollégium falai. Jelképesen értve, az iskola szellemisége, értékrendje olyan erőt ad a mindennapokhoz, amelyeket átélve a külső világ zaja elhalkul, s alig érzékelhető. A közösség, melyben az összefogást és törődést megtapasztalhatjuk, az egyik legmeghatározóbb. Úgy gondolom, itt olyan emberi, baráti kapcsolatok szövődnek, amelyek a gimnázium elvégzése után is megmaradnak. Fontos, hogy az ember érezze egy közösségben a befogadást, a szeretetet és azt a lelki kapcsolatot, amely mindenkit összeköt. Ma, amikor minden olyan kiszámíthatatlan és bizonytalan, jó egy olyan közösség tagjának lenni, ahol az egyedüli biztosra figyelünk és az Ő oltalmát kérjük. „Kiben soha nincs megváltás, / Vagy ígérettől elhanyaglás.” (278. dicséret)

A hagyományokat buzgón őrző ősi falak között a modern kor szellemisége is fellelhető. Debreceni diáknak lenni azért is jó, mert megannyi lehetőség nyílik a tanulók előtt, amelyek szép élményeket hordoznak magukkal. A Kollégium 280 éves Kántusa – melyben fiatal gimnazistáktól a már sok éve végzett idős diákokig mindenki Isten dicsőségére és magasztalására énekel együtt – felemelő érzést nyújt mind a kórustagok életében, mind az énekműveket hallgató közönség számára. A kirándulások, a művészetekben és tudományokban való elmélyülés és fejlődés, a

A Kollégium Oratóriuma, ahogy a mai diák látja

diákok által szervezett programok és közösségek, a versenyeken való megmérettetések és az istentiszteleti alkalmakkor való szolgálatok mind színesítik a mindennapokat, és erősítik a diák és diák, vagy éppen a tanár és diák közötti bizalmas, szeretetteljes kapcsolatot.

Ezen sokoldalú alkalmak mellett nagy szerepet tölt be a Kollégium keresztyén értékrendjében a nemzeti identitástudat erősítése. Számos iskolai foglalkozás, rendezvény és kirándulás a magyar nemzet történelme köré szerveződik, ismertette és elmélyítve az ezekhez kapcsolódó tudásanyagot a diákok körében. Kellemes és értékes alkalmak azok, amikor történelmünkéből, nemzetünkről nem az iskolapad mögött tanulhatunk, hanem színezve a tanulást el is látogatunk a fontosabb történelmi helyekre.

Jókai Mór szerint: „Pest központja az országnak, de Debrecen középpontja a magyarságnak.” Hol máshol élhető át jobban a nemzeti összetartozás érzése, mint a Debreceni Református Kollégium falain belül. Olyan szellemi eszménye és lelkülete van az iskolának, hogy büszke lehet minden mai debreceni diák, hiszen neves nagyjainkat is ez a Kollégium nevelte Istenéhez, hazájához, nemzetéhez hű magyar emberekké.

Hálával a szívemben élem meg a „refis” mindennapokat, tudva, hogy a lehető legjobb helyre rendelt engem a Jó Isten ezekre a szép évekre. Rendkívül jó egy református közösségben, igaz barátok és segítők tanárok között felnőni a gimnáziumi évek alatt.

Móricz Zsigmond *Légy jó mindhalálig* című művéből készült egyik színházi előadásban azt hallottam: egy debreceni diák legfőképp becsületes kell, hogy legyen. Bízom benne, hogy ez a sokak által öregbített iskola becsületes, hazaszerető, de mindenekelőtt az Úr Istent követő és az ő akaratát megtartó diákokat nevel. Szüksége van hazánknak ma is a tisztességes, egyenes és elszánt hazafiakra.

Ezért megéri debreceni diáknak lenni minden időben.

(jelszó: Debrecen)